

Міністерство освіти і науки України
Київський національний лінгвістичний університет
Кафедра германської і фіно-угорської філології

КУРСОВА РОБОТА

з мовознавства

на тему: **Комунікативна природа артикаля в сучасній
англійській мові**

Студентки 3 курсу групи МЛІа 04-21
Факультету германської філології і перекладу
Напряму підготовки 035 “Філологія”
Спеціальності Германські мови та літератури
(переклад включно), перша – англійська
Чорної Тетяни Анатоліївни
Керівник **Березенко В.М.**,
кандидат філологічних наук, доцент

Національна шкала _____
Кількість балів: ____ Оцінка: ЄКТС _____

Члени комісії

_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)
_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)
_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)

м. Київ – 2024 р.

Ministry of Education and Science of Ukraine
Kyiv National Linguistic University
Department of Germanic and Finno-Ugric Philology

COURSE PAPER

The communicative nature of the article in Modern English

Chorna Tetiana

Group MLa 04-21

Germanic Philology and Translation Faculty

Research Adviser

Assoc. Prof. **VICTORIA BEREZENKO**

PhD (Linguistics)

Kyiv 2024

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ I. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ АРТИКЛЯ.....	6
1.1 Структура сучасної англійської мови.....	6
1.2 Будова речень.....	7
1.3 Частина мови (самостійні і службові), їх функції в реченні.....	8
1.4 Клас детермінантів в англійській мові.....	10
1.5 Артикль, його визначення та роль в англійській мові.....	11
Висновок до Розділу I.....	12
РОЗДІЛ II. КОМУНІКАТИВНІ ФУНКЦІЇ АРТИКЛЯ В СУЧАСНІЙ	
АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ.....	14
2.1 Функції означеного артикля.....	14
2.1.1. Ідентифікувальна.....	14
2.1.2. Означувальна.....	15
2.1.3. Уточнювальна.....	16
2.2.1. Функції неозначеного артикля.....	17
2.2.1.1. Класифікувальна.....	17
2.2.1.2. Необмежувальна.....	18
2.2.1.3. Інтродуктивна.....	18
2.2.1.4. Кількісна.....	19
2.2.2. Функції нульового артикля.....	19
2.2.2.1. Номінальна.....	20
2.2.2.2. Допоміжна.....	20
2.2 Варіанти перекладу артикля.....	21
Висновок до Розділу II.....	23
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ.....	24
РЕЗЮМЕ.....	26
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	27
СПИСОК ІЛЮСТРАТИВНИХ ДЖЕРЕЛ.....	29

ВСТУП

Ефективна комунікація є ключовим фактором успіху в багатьох сферах життя, включаючи особисті стосунки, професійну діяльність та політичну участь. Вміння чітко та аргументовано висловлювати свою думку, а також розуміти та інтерпретувати думки інших людей стає все більш важливим.

У цій роботі ми розглянемо досить важливі механізми спілкування, які посприяють покращенню мовних навичок та розумінню культурних особливостей. А саме, артикль у сучасній англійській мові.

Актуальність теми полягає в тому, що вивчення артикля в сучасній англійській мові має велике значення для розуміння механізмів мовленнєвої комунікації та її ефективності в різних ситуаціях. Адже існують різні тонкощі, які потрібно розуміти для точного і зрозумілого сприйняття думок інших людей. Через те, що англійська мова є міжнародною мовою та використовується у різних галузях: бізнес, наукових дослідженнях, освіті, політиці та інших сферах. Знання про використання артикля допомагає уникнути непорозумінь у комунікації, покращує структуру та робить висловлювання більш точними та зрозумілими.

Об'єктом дослідження є артиклі, що виживаються в сучасній англійській мові. Артикль є однією з службових частин мови, він виконує важливі синтаксичні та семантичні функції.

Предметом дослідження теми є комунікативна природа артикля та зв'язок з іншими одиницями. Аналіз його використання у різних контекстах та роль у розумінні тексту.

Метою роботи є дослідження артикля у сучасній англійській мові, його використання у різних контекстах та дослідити його функції. Зазначена мета передбачає виконання наступних завдань дослідження:

- розглянути загальні характеристики артикля та його види
- аналізувати функції означеного артикля
- аналізувати функції неозначеного артикля
- аналізувати функції нульового артикля

- дослідити варіанти перекладу стаття

Для досягнення поставлених цілей ми скористалися такими теоретичними та практичними **методами** дослідження:

1. теоретичний аналіз довідкової літератури за обраною темою;
2. метод лінгвістичного аналізу тексту для дослідження стаття
3. описовий метод для характеристики та оцінки мовних фактів.

Курсова робота складається з двох розділів, висновків до кожного з них, загальних висновків, резюме, списку літератури та списку ілюстративного матеріалу.

У **вступі** коротко викладено теоретичні положення, вибір теми, основну мету і завдання дослідження.

Розділ I "Теоретичні засади вивчення стаття" фокусується на огляді загальних аспектів англійської мови, а саме, стаття.

Розділ II "Комунікативні функції стаття в сучасній англійській мові" зосереджено на статті та як він використовує різні комунікативні функції в сучасній англійській мові. Розглядаються функції означеного, неозначеного та нульового стаття та варіанти перекладу стаття для кращого розуміння його ролі в англійському мовленні.

У **загальних висновках** узагальнюються результати дослідження та викладаються основні теоретичні та практичні висновки.

РОЗДІЛ І

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ АРТИКЛЯ

1.1 Структура сучасної англійської мови

Мова, як складна система звуків та символів, має кілька рівнів структури, кожен з яких відіграє важливу роль у сприйнятті та використанні мови.

Фонологічний – емічна одиниця є фонема. Фонемі можуть змінити значення слова, якщо ми неправильно вимовимо її. В англійській мові є 45 фонем, деякі відповідають літерам, інші утворюються від декількох поєднаних звуків. (Ніконова, 2020)

Морфологічний – емічна одиниця є морфема. Морфемі – це мінімальні одиниці і вони складаються з фонем. Наприклад, закінчення *-ed* допомагає нам зрозуміти, що слово знаходиться в минулому часі (*watch – watched*). Морфемі здатні змінювати частину мови та значення слова. (*sad – сумний, sadness – сум*). (Pavlyuk, 2010)

Лексико-семантичний – емічна одиниця є лексема. Лексеми утворюють наш словниковий запас мови. У процесі лексико-семантичного способу словотворення фонетичні та граматичні ознаки слова не змінюються, змінюється лише значення слова. В такому випадку слово стає похідним (ручка це вже не маленька рука, а інструмент для письма, кулькова ручка).

Синтаксичний – його емічна одиниця – речення. На цьому рівні ми вже бачимо фрази та пропозиції. Синтаксис тісно пов'язаний з морфологією, слова можуть бути пов'язані в одне речення завдяки певним морфемам. (Pavlyuk, 2010). Наприклад, закінчення *-s* у множині іменника визначає дієслово-зв'язку в цьому реченні: *Young girls were sitting on the sofa*, якби морфема *-s* була відсутня, дієслово-зв'язок змінився б для того, щоб фраза була правильною *Young girl was sitting on the sofa*. Синтаксис також є основною частиною граматики. Він поєднує слова у фрази, а потім у речення. Отже граMATика – це будова мови, і її поділяють на такі розділи:

1. Морфологія
2. Синтаксис
3. Словотвір

Ці рівні тісно пов'язані між собою та утворюють комплексну систему сучасної англійської мови.

Щодо основних **граматичних структур** сучасної англійської мови, вони включають частини мови, часові структури, узгоджені та неузгоджені прикметники, модальні дієслова, активні та пасивні форми, іменники, займенники, прислівники, прийменники, дієслова.

1.2 Будова речень

Існує багато граматичних структур, і слід розпочати з граматичних структур за частинами мови. Для систематизації структур слід знати: дієслова, іменники, прикметники, прислівники, займенники, прийменники та речення.

Головні основи складання речень: Subject-Verb-Object (SVO), Subject-Verb (SV), Verb-Subject (VS), Verb-Object (VO), Subject-Verb-Indirect Object-Direct Object (S-V-IO-DO), і т.д. Але в англійській мові існує чотири типи речень: розповідні, питальні, наказові та окличні. Кожен тип речення має свої структурні особливості.

Розповідні речення мають різні структури, але базовою є Subject-Verb-Object (SVO) далі також можемо додати додатки та обставини, щоб розширити речення. Наприклад: *I read a book. I read a book in the library yesterday.* Звичайно, розповідні речення містять і складні речення, які об'єднані між собою сполучниками та різними розділовими знаками.

- *I woke up early this morning **and** I went for a run.* (Я прокинувся рано цього ранку і пішов побігати.) - це складнопідрядне речення з двох простих речень, з'єднаних сполучником "*and*". (Biber, 2006)

Питальні речення мають певну структуру, яка включає допоміжне або модальне дієслово, підмет, основне дієслово у базовій формі та може містити об'єкт або доповнення. Питальні слова допомагають отримати більш детальну

інформацію. Наприклад: "*What is your name?*" Якщо є дієслово *to be* в якості основного дієслова, у деяких випадках не використовуються допоміжне або модальне дієслово. *Are you reading a book?*

Наказові речення використовуються для передачі інструкцій, вказівок та запитів у короткій та категоричній формі. Основна структура наказового речення складається з дієслова у формі безособового інфінітиву разом із можливим додатком. Наприклад: "*Don't forget to bring your ID*". (O'Conner, & Kellerman, 2013)

Окличні речення використовуються для вираження емоційних реакцій і можуть мати просту або складну структуру, якщо вони містять додаткову інформацію або описові слова. Наприклад: *Wow! What a beautiful day!* або *How beautiful the sunset is tonight!* Окличні речення можуть використовуватися у будь-якому виді речення з метою вираження більше емоцій або привернення уваги.

1.3 Частина мови (самостійні і службові), їх функції в реченні

Частина мови є фундаментальними компонентами будь-якої мови, визначаючи її синтаксичну структуру та забезпечуючи засоби виразності. Вони поділяються на дві основні категорії: самостійні та службові.

Самостійні частини мови включають:

Іменник (*noun*): Іменники вказують на особу, місце, річ або ідею. Вони можуть бути загальними (*common*) або власними (*proper*), конкретними (*concrete*) або абстрактними (*abstract*), а також мати форми однини та множини (*cat – cats*). Він може виступати як підмет, прямий/непрямий додаток, означення та інше.

Прикметник (*adjective*): Прикметники характеризують властивості предметів чи істот, допомагаючи нам уявити їхні властивості та характеристики. За своїм значенням і граматичними характеристиками поділяється на якісні (*qualitative*) і відносні (*relative*) прикметники. Якісні вказують на якості речовини, такі як розмір, форма, колір та інше. Відносні

означають властивості речовини, наприклад, *silken, wooden, Italian, preparatory*.

Займенник (*pronoun*): Займенники частина мови, яка вказує на предмети та їх якості не називаючи їх. Вони використовуються для заміни іменників або іменних фраз, допомагаючи уникнути повторення слів та вказуючи на раніше згадані іменники або фрази. Основні категорії займенників включають: *personal, possessive, defining, indefinite pronouns* та інші.

Дієслово (*verb*): Дієслова позначають дії та стани. Вони мають різні форми для вираження часу, способу, числа та особи, що допомагає точно виражати дію в контексті. Наприклад, минулий, теперішній та майбутній часи: біжу “*run*”, бігав “*ran*” буду бігати “*will run*” і так далі. За синтаксичними функціями вони поділяються на умовні дієслова (*notional verb*), допоміжні дієслова (*auxiliary verb*), дієслова зв'язку (*link verb*) та модальні дієслова (*modal verb*).

Прислівник (*adverb*): Прислівники виражають обставини, що супроводжують дію чи стан, допомагаючи розширити наше розуміння контексту. У реченні виступають в ролі обставини.

Службові частини мови, незважаючи на відсутність семантичного значення, відіграють ключову роль у створенні граматично правильних конструкцій:

Сполучник (*conjunction*): Використовується для з'єднання різних речень, фраз або словосполучень, вказуючи на зв'язок між ними. За функціональністю поділяються на сурядні (*coordinating conjunction*) та підрядні (*subordinating conjunction*) сполучники.

Прийменник (*preposition*): Вказує на відношення між іменниками, займенниками або іншими частинами мови у просторі, часі або відносно до певної ситуації. За своїм значенням поділяється на прийменник місця та

напрямку (*place and direction*), часу (*time*), абстрактного відношення (*abstract relations*).

Артикль (*article*): Вказує на наявність або відсутність конкретності в іменнику, допомагаючи визначити, чи маємо ми справу з певним чи загальним поняттям.

Частка (*particle*): Надає модального чи емоційного наголосу, вказуючи на настрій, ставлення чи спосіб висловлення.

Вигук (*interjection*): Виражає емоції чи увагу, допомагаючи установити емоційний тон мовлення. Їх поділяють на емоційні (*emotional*) та наказові (*imperative*).

Ці частини мови доповнюють одна одну, утворюючи складні конструкції та допомагаючи нам виразно висловлювати свої думки та ідеї.

1.4 Клас детермінантів в англійській мові

Детермінанти в англійській мові є важливою складовою граматики, оскільки вони вказують на статус та контекст іменника. Основні типи детермінантів включають означений та неозначений артиклі, демонстративні та присвійні займенники. Ці детермінатори можна розділити на три категорії.

Предетермінанти (*Predeterminers*) – це клас детермінантів, які передують центральним детермінантам у складі іменних фраз. Приклади предетермінантів: "*all/ All the students* " (всі), "*both/ Both my sisters* " (обидва), "*half/ Half the cake* " (половина), "*twice*" (два рази), "*three times*" (тричі) тощо. Предетермінанти використовуються для уточнення кількості, пропорції або інших аспектів предметів у мовленні, доповнюючи центральні детермінанти та інші складові іменних фраз в контексті мовлення.

Центральні детермінанти (*Central Determiners*) використовуються для визначення статусу іменника як означеного (*the book* – книга, це якась конкретна книга) або неозначеного (*a/an, a book* – якась книга, невідомо яка). Деякі центральні детермінанти вказують на конкретність або загальність

предметів. Наприклад, "*this*" (цей) або "*these*" (ці) вказують на конкретний предмет чи предмети, які знаходяться близько в часі або просторі. З іншого боку, "*that*" (той) або "*those*" (ті) вказують на предмети, які знаходяться далеко від розмовника або в минулому.

Постдетермінанти (*Postdeterminers*) розташовується після центральних детермінантів і доповнює їх, надаючи додаткову кількісну або якісну інформацію про предмет. Приклади **кількісних постдетермінантів**:

1. Кількісті числівники: "*three books*" (три книги), "*five apples*".
2. Порядкові числівники: "*the first chapter*", "*the second floor*".

Приклади **якісних постдетермінантів**:

1. "*All*" (всі): "*all the books*" (всі книги).
2. "*Many*" (багато): "*many people*" (багато людей), "*many options*".

Також є ще інші постдетермінанти, які можуть надавати додаткової специфічної інформації, такої як відсилання до певного часу чи місця.

1.5 Артикль, його визначення та роль в англійській мові

Артикль, як важлива структурна одиниця мови, відіграє ключову роль у визначенні та характеризованні іменників у мовленні. Ця частина мови допомагає нам розрізнити між визначеними та невизначеними предметами, а також вказує на їхню ідентифікованість. **Визначення артикля**, запропоноване А.І. Смирницьким, відображає його роль у мовленні. Згідно з цим визначенням, артикль є службовим словом, яке уточнює, класифікує та обмежує предмет, до якого він відноситься. Це означає, що артикль виконує важливу функцію в розрізненні між конкретними та загальними поняттями, вказуючи на ступінь визначеності або ідентифікації предмета в мовленні.

Функції артикля розподіляються на морфологічні, синтаксичні та семантичні, і вони відіграють важливу роль у побудові речень та вираженні змісту.

Морфологічна функція артикля визначається його здатністю вказувати на форму іменника та виконувати роль у реченні. В англійській мові

існують два типи артиклів: визначений ("*the*") та невизначений ("*a/an*"). Вибір конкретного артикля залежить від того, чи вважається предмет відомим або ідентифікованим в контексті мовлення. Наприклад:

1. "*The cat*" – визначений артикль "*the*". Він використовується, коли мовець чи слухач вже знає, про яку саме кішку йдеться, або коли мовець хоче підкреслити, що розповідає про конкретну кішку.
2. "*A cat*" – невизначений артикль "*a*". Він використовується, коли мовець посилається на будь-яку кішку чи першу зустрічну річ даного виду.

Синтаксична функція артикля полягає в його ролі маркера іменника в реченні. Це означає, що артикль вказує на те, що наступне слово або фраза є іменником та визначає його статус у контексті речення. Наприклад, у реченні "*The cat is sleeping*", артикль "*The*" вказує на те, що іменник "*cat*" є конкретним і вже попередньо відомим співрозмовнику. Таким чином, синтаксична функція артикля допомагає встановити зв'язок між артиклем та іменником у реченні, вказуючи на його статус та роль у мовленні.

Семантична функція артикля полягає в повідомленні про ідентифікованість (використовується "*the*") або невизначеність (використовується "*a/an*") предмета, на який він посилається. Наприклад, в реченні "*the car*" вживається означений артикль "*the*", що вказує на конкретну машину, яка вже була згадана раніше в контексті мовлення або відома адресату розмови. У той же час, в реченні "*a car*" вживається неозначений артикль "*a*", що вказує на будь-яку машину, яка може бути будь-де. Отже, семантична функція артикля допомагає уточнити ступінь визначеності або ідентифікації предмета в мовленні.

Висновок до Розділу I

У першому розділі було проведено глибокий аналіз базової структури сучасної англійської мови з урахуванням її чотирьох основних рівнів: фонологічного, морфологічного, лексично-семантичного та синтаксичного.

Починаючи з **фонологічного рівня**, ми досліджували звукову систему мови, вивчаючи фонemi.

Звертаючи увагу на **морфологічний рівень**, розібрали будову слів та їх структуру. Морфеми дозволяють нам розуміти і розрізняти слова за їхніми граматичними та семантичними властивостями. Морфеми можуть змінювати не лише граматичну форму слів, але й їхнє значення, що робить їх ключовими для розуміння мови.

На **лексично-семантичному рівні** ми досліджували значення слів та їхні взаємовідношення в мовленні. Лексеми формують наш словниковий запас і відображають значення предметів, дій та ідей та допомагають краще розуміти взаємозв'язки між словами у мовленні.

Нарешті, на **синтаксичному рівні** ми розглянули правила та засоби побудови речень, розібрали головні структури речень в англійській мові: SV, SVO, VS та інші. Також, вияснили, що в англійській мові є 4 типи речень: розповідні, питальні, наказові та окличні. І можемо зробити висновок, що залежно від типу речення присутні індивідуальні структурні особливості.

Отже, результати цього дослідження вказують на тісну взаємодію між різними рівнями мови та підкреслюють значення глибокого знання граматичних структур для ефективного вивчення та використання англійської мови. Дане дослідження сприяє кращому розумінню структури та функціонування англійської мови.

РОЗДІЛ II.

КОМУНІКАТИВНІ ФУНКЦІЇ АРТИКЛЯ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Отже, як ми розглянули у попередньому розділі, артикль - це важлива частина мови, яка допомагає визначати, чи є предмет відомим або невідомим. Він робить мовлення точнішим, вказуючи на ступінь визначеності або ідентифікації предмета. Артикль відіграє різні ролі в реченні: вказує на форму іменника, визначає його статус та роль у мовленні, а також повідомляє про ідентифікованість або невизначеність предмета.

2.1 Функції означеного артикля

Означений артикль – це морфологічний елемент мови, який використовується перед іменниками для вказівки на конкретний, ідентифікований чи відомий предмет або поняття. У багатьох мовах, таких як англійська, французька, іспанська та інші, означений артикль зазвичай виражається словом "*the*".

Означений артикль вказує на те, що мовець і співрозмовник мають загальне розуміння або знання про обговорюваний предмет. Він може використовуватися для уточнення, щоб вказати на певний предмет або для зазначення, що даний предмет вже був згаданий у попередньому контексті. Означений артикль також може вказувати на унікальність чи загальновідомість предмета. Отже, можна зробити висновок, що у артикля багато функцій.

2.1.1. Ідентифікувальна. Ідентифікаційна функція означеного артикля полягає в тому, щоб підкреслити конкретність чи ідентифікованість певного предмета, який вже відомий для слухача чи читача. Означений артикль "*the*" вказує на те, що мовник має певний контекст або знання про обговорюваний предмет. Є кілька ключових аспектів ідентифікаційної функції означеного артикля:

1. Конкретність: Використання означеного артикля вказує на те, що мовець має на увазі певний, конкретний предмет або поняття. Наприклад: "...,

as they entered the drawing-room, ...". "The drawing-room" вказує на конкретне місце, яке відоме та ідентифіковане (J. Austin, 1813, с. 48).

2. Попереднє згадування: Означений артикль може вказувати на предмет, який вже був згаданий у попередньому контексті. Вона допомагає уникнути непорозумінь і забезпечує чіткість в мовленні. Функція попереднього згадування також допомагає підтримувати логічну структуру тексту. Вона допомагає уникнути зайвого повторення та робить текст більш зручним для читача чи слухача. Наприклад: "..., when the timid servant enters with a letter and a bag from Hagar, who has mysteriously disappeared. The latter informs the party that she bequeaths untold wealth to the young pair and an awful doom to Don Pedro" (L.M. Alcott, 1868, с. 375).

3. Унікальність: Використання означеного артикля може вказувати на унікальність чи єдиність предмета. Наприклад: "*the sun*" - "сонце".

4. Загальновідомість: Означений артикль може вказувати на предмет, який загальновідомий для мовця і його аудиторії. Наприклад: "*the president*" - "президент" (в контексті, де йдеться про конкретного президента, якого відомо всім). *The Great Wall of China is a remarkable feat of engineering* (The Engineering Marvel of Wall Construction on the Great Wall, 2024). У цьому реченні "*The Great Wall of China*" вказує на конкретну споруду, яку знає кожен.

5. Визначення предмета в контексті: Означений артикль допомагає уточнити або визначити предмет в конкретному контексті. Використання означеного артикля допомагає зрозуміти, що мовець має на увазі певний, ідентифікований предмет у даному контексті. Це може бути корисним, коли є декілька подібних предметів, і потрібно вказати на конкретний. Наприклад: "*the book on the table*" - "книга на столі" (відомо, про яку книгу йдеться). "*I have a pony at home, and ride nearly every day in the park with Fred and Kate.*" (L.M. Alcott, 1868, с. 192) "*the park*" вказує на конкретне місце, яке зрозумілий для співрозмовників.

2.1.2. Означувальна. Означувальна функція артикля у англійській мові полягає в тому, щоб вказати на конкретний чи ідентифікований предмет або

поняття в мовленні. Коли вживається означений артикль "*the*", він надає іменнику конкретність або ідентифікованість, показуючи, що мовець та його співрозмовник мають загальне розуміння або знання про обговорюваний предмет. Наприклад, у реченні "*Then Polly had to be fed, the lap dog combed, and a dozen trips upstairs and down to get things or deliver orders, for the old lady was very lame and seldom left her big chair.*" (L.M. Alcott, 1868, с. 268) слово "*the*" перед іменником "*dog*" вказує на те, що мовець та його співрозмовник знають, яка саме собака обговорюється, можливо, через контекст розмови або попередню згадку про цю собаку.

Означений артикль також може використовуватися для унікальних об'єктів або понять, наприклад:

1. "*Actually, the Sun only rises due east and sets due west on 2 days of the year.*" (Насправді Сонце сходить на сході та заходить на заході тільки 2 дні в році.) (Where Does the Sun Rise and Set?, 2005-2021).

В цьому випадку, вживання означеного артикля "*the*" вказує на конкретний, відомий предмет або поняття, про яке мовець вже згадував або яке є загально відомим.

2.1.3. Уточнювальна. Уточнювальна функція артикля в англійській мові використовується для конкретизації або виокремлення певного об'єкта чи групи об'єктів серед інших об'єктів того ж виду. Ця функція допомагає встановити чітку ідентифікацію предмета або ідей, на які посилається мовець або письменник. Є основні способи використання уточнюючого артикля:

1. **За допомогою обмежувальних атрибутів:** артикль часто використовується разом з обмежувальними атрибутами, такими як прикметники, фрази та інше, що допомагають виокремити або індивідуалізувати об'єкт. Ці атрибути допомагають звужити посилання на конкретний об'єкт серед більш широкої категорії. Наприклад: "*A group of girls were standing about the table, admiring the pretty things, and talking over the change of saleswomen*" (L.M. Alcott, 1868, с. 424).

2. Використання попереднього контексту (анафоричне посилання):

Уточнюючий артикль може посилатися на раніше згадані імена чи вислови, допомагаючи ідентифікувати певний об'єкт на основі вже зазначених даних. Наприклад: "*when the timid servant enters with a letter and a bag from Hagar, who has mysteriously disappeared. ... The bag is opened, and several quarts of tin money shower down upon the stage till it is quite glorified with the glitter*" (L.M. Alcott, 1868, с. 29-30).

3. **Ситуаційна специфікація:** У багатьох випадках уточнюючий артикль використовується для конкретизації об'єкта або групи об'єктів на основі поточної ситуації, навіть якщо він ще не був згаданий явно. Сам контекст уточнює, на який об'єкт здійснюється посилання. Наприклад: *Go to the kitchen.*

4. **Унікальні об'єкти або поняття:** Уточнюючий артикль використовується з іменами, що позначають унікальні об'єкти або поняття, такі як "*the sun*" або "*the moon*", які є всесвітньо відомими та не потребують подальшої конкретизації. Наприклад: *At the fall equinox, the Sun rises due east and sets due west* (Where Does the Sun Rise and Set?, 2005-2024).

Уточнююча функція артикля допомагає в мовленні створювати ясність та точність, вказуючи на конкретні об'єкти чи ідеї в контексті.

2.2.1. Функції неозначеного артикля. Неозначений артикль - це граматична частина мови, яка вживається перед іменниками для вказівки на невизначеність чи загальність об'єкта. У англійській мові неозначений артикль має форми "*a*" або "*an*" і використовується, коли говориться про об'єкт, який не є конкретним або відомим співрозмовнику. Наприклад, "*a book*" або "*an apple*". Вживання "*a*" чи "*an*" залежить від початкового звуку наступного слова: "*a*" вживається перед приголосними звуками, а "*an*" - перед голосними.

2.2.1.1. Класифікувальна. Класифікувальна функція артикля у англійській мові полягає в тому, щоб вказати належність об'єкта до певного класу чи групи подібних об'єктів. Згідно з наданою статтею, в цій функції артикль передає об'єкт як частину класу або групи схожих предметів.

Наприклад, в реченні " *It is a truth universally acknowledged, that a single man in possession of a good fortune, must be in want of a wife*" (Austin, 1813, с. 1) слово "a" перед словами "single man" та "wife" вказує на те, що вони належать до загальної категорії або класу. Тут артикль "a" використовується для узагальнення осіб як частини загальної групи.

Отже, класифікувальна функція артикля використовується для узагальнення об'єктів як частини певного класу або групи, що допомагає чітко визначити їхню приналежність до загальної категорії.

2.2.1.2. Необмежувальна. Необмежена функція артикля полягає в тому, щоб говорити про різні речі чи ситуації, не вказуючи на конкретних осіб або об'єкти. Коли ми говоримо "a dog" (собака), ми не маємо на увазі певну собаку, або коли говоримо "an apple" (яблуко), ми не маємо на увазі певне яблуко. Замість цього ми маємо на увазі будь-яку собаку чи будь-яке яблуко. Це дає нам можливість говорити про загальні ідеї або класи речей.

Необмежена функція артикля також допомагає узагальнити ідеї чи робити загальні твердження, не прив'язуючись до конкретних деталей. Вона дозволяє нам висловлювати загальні концепції без необхідності зазначення кожної деталі. Таким чином, ми можемо говорити про різні речі, не обмежуючись конкретними прикладами. У результаті це робить нашу мову більш гнучкою та спрощує процес спілкування, дозволяючи нам говорити про широкий спектр речей чи ситуацій.

2.2.1.3. Інтродуктивна. Інтродуктивна функція неозначеного артикля використовується, коли ми хочемо ввести новий об'єкт або ситуацію до розмови, коли ми не хочемо або не можемо вказати на конкретний об'єкт чи ситуацію. Вона дає можливість висловити загальну ідею або клас об'єктів, не звертаючись до деталей не звертаючись до конкретних деталей чи осіб. Наприклад, у фразі " *But I confess they would have no charms for -me---I should infinitely prefer a book*" (Austin, 1813, с. 134) ми говоримо про книгу загалом, не вказуючи на конкретну книгу. Це дозволяє нам ввести тему чи об'єкт розмови без необхідності вказувати на нього точно.

Інтродуктивна функція також допомагає уникнути надмірної деталізації в початкових етапах розмови. Вона дозволяє нам створювати загальну основу для подальшої розмови, не перебуваючи в обов'язку вказувати на конкретні деталі або особливості.

2.2.1.4. Кількісна. Кількісна функція неозначеного артикля відображається у вживанні його для позначення об'єктів або ситуацій у загальному чи невизначеному розумінні. Це означає, що вживання неозначеного артикля допомагає говорити про класи об'єктів або можливість існування певних об'єктів, не обмежуючись конкретними індивідуальними предметами чи ситуаціями.

Наприклад, коли ми кажемо "*a book*" (книга), це може вказувати на будь-яку книгу або будь-яку кількість книг, але не конкретизує жодну певну книгу. Це дозволяє говорити про книги загалом або про існування книг у загальному сенсі, не вказуючи на конкретну книгу.

Таке вживання неозначеного артикля допомагає узагальнити мовлення та робить його менш конкретним, але більш універсальним. Воно дозволяє говорити про класи об'єктів чи можливості, зберігаючи гнучкість та широкий спектр інтерпретацій. Таким чином, мовець може виражати загальні концепції, узагальнені твердження або потенційні можливості, не обмежуючись конкретними деталями.

2.2.2. Функції нульового артикля. Нульовий артикль – це відсутність артикля перед іменником у реченні. Артикль не ставиться перед іменником в однині у випадках, коли іменник виражає загальне поняття, поза класифікацією і індивідуалізацією. Це стосується таких випадків:

1) Іменники, що виражають абстрактні поняття, якщо ці іменники не потребують артикля залежно від контексту.

2) Іменники, що виступають у функції обставини після прийменників та прийменникових сполучень, таких як "*before*", "*at*", "*in*", "*after*", "*following*", "*on*", "*regarding*", "*due to*", "*on the basis of*", "*by means of*". Також відсутність артикля є характерною для:

1. Наукових термінів.
2. Власних імен.
3. Назв днів тижня, місяців і пор року.
4. Географічних назв, за винятком певних типів, які були вказані.

2.2.2.1. Номінальна. Номінальна функція нульового артикля полягає в тому, що вживання нульового артикля вказує на те, що об'єкт або предмет не є унікальним або конкретним, але належить до загального класу чи категорії. Він застосовується перед іменниками і вказує на загальний характер чи категорію об'єктів, які вони позначають.

Коли ми використовуємо нульовий артикль, ми не робимо акцент на конкретність чи унікальність об'єкта. Замість цього, ми говоримо про предмет як частину загального класу. Наприклад:

" *Elephants are the largest land mammals on earth.*" Тут мова йде про всіх слонів взагалі, а не про певного слона (Elephant. FACTS, 2024).

" *Books are not only the most powerful source of knowledge, they also open people's minds to new.*" (Книги – це не лише найпотужніше джерело знань, вони також відкривають людині свідомість для нового) (Wang Kan, 2019). Тут ми говоримо про книги загалом, а не про конкретні книги чи видання.

Використання нульового артикля робить мовлення більш загальним і універсальним. Воно дозволяє нам висловлювати узагальнені ідеї та концепції, не обмежуючись конкретними екземплярами чи індивідуальними предметами. Таке вживання артикля допомагає нам висловлювати широкий спектр думок та досліджень, не зачіпаючи деталей чи конкретики.

2.2.2.2. Допоміжна. Допоміжна функція нульового артикля полягає у підтримці або відхиленні використання артикля в реченні в залежності від контексту чи мети мовлення. Наприклад, у реченні "*Get what you like, and don't disturb me. I'm going out to dinner and can't worry about things at home*" (L.M. Alcott, 1868, с. 160) може бути використано нульовий артикль, щоб вказати на загальний характер об'єкта, або може бути використано артикль "*the*", щоб вказати на конкретну вечерю, яку обговорюється.

Отже, хоча обидва типи функцій нульового артикля відносяться до вживання артикля перед іменниками, їхня роль і значення можуть відрізнятись в залежності від контексту мовлення.

2.2 Варіанти перекладу артикля

Відомо, що в мова у яких немає артикля, не існує спеціального граматичного засобу вираження означеності чи неозначеності. В українській мові використовують різні граматичні конструкції, такі як різні відмінки, форми іменників, прикметників та займенників, щоб вказати на ступінь обізнаності щодо певного предмета мовлення. Наприклад, різні відмінки можуть вказувати на те, чи відомий предмет особі. Проте, основним лексико-граматичним засобом вираження означеності чи неозначеності в українській мові є вказівні та неозначені займенники. Вказівні займенники вказують на конкретний предмет або особу, в той час як неозначені займенники показують на відсутність специфічної ідентифікації чи вказівки на конкретний предмет. Однак, між артиклем та займенниками існують функціональні відмінності, що можуть ускладнювати їх взаємозамінність в перекладі. У **перекладі з англійської на українську мову** перекладач повинен уважно вибирати між нульовим детермінантом, вказівними та неозначеними займенниками, щоб належним чином передати суть висловлювання. Важливо враховувати контекст і специфіку кожної мови для досягнення максимально точного відтворення змісту.

Означений артикль "the" в англійській мові вказує на конкретний або відомий об'єкт, який вже згадувався або відомий співрозмовнику. При перекладі цього артикля українські перекладачі використовують різні лексичні та синтаксичні засоби для передачі означеності. Наприклад:

1) використання відповідних визначених займенників або займенників-вказівників. Наприклад, "*the book*" може бути перекладено як "ця книга" або "та книга" в залежності від контексту. "*The book is on the table*" (Ця книга лежить на столі).

2) використання відповідних іменників з відповідними сполучниками. Наприклад, "*the car*" може бути перекладено просто як "машина", "автомобіль" або "авто" "*The car is parked outside*" (Машина припаркована зовні).

3) використовувати різні синтаксичні конструкції для передачі означеності, такі як вживання дієприкметників або утворення сполучень іменник + прикметник для змалювання конкретності об'єкта. "*The boy sitting at the back of the class is my friend*" (Хлопець, який сидить у задній частині класу, - мій друг).

4) Використання додаткових виразів чи синонімів, щоб передати означеність об'єкта, а також враховувати граматичні особливості української мови, такі як відмінювання іменників та правила утворення речень. "*I like the taste of the cake.*" (Мені подобається смак цього торта).

Переклад неозначеного артикля, як і означеного, в українській мові може бути виконаний різними способами залежно від контексту, структури речення та інших лінгвістичних особливостей. Неозначений артикль у англійській мові використовується для визначення не конкретного, а будь-якого предмета чи особи. При перекладі такого артикля українською мовою можуть використовуватися різні лексичні одиниці та синтаксичні конструкції залежно від контексту та змісту. Наприклад:

- 1) Використання нульового детермінанту. "*He is a teacher*" (Він вчитель).
- 2) Використання слова "якийсь", "деякий", "певний". "*She bought a book*" (Вона купила якусь книгу).
- 3) Інші лексичні одиниці або конструкції. "*He is wearing a hat.*" (У нього на голові шляпа).
- 4) Художній або експресивний спосіб перекладу. "*She found a solution to her problem.*" (Вона знайшла ключ до своєї проблеми).

Переклад артиклів не може бути зведений до простого перекладу окремих слів. В українській мові використовуються різні граматичні конструкції для вираження означеності та неозначеності, що відображає

складність перекладу артиклів з англійської мови. Важливо враховувати контекст, семантику та структуру речення для вибору належного перекладу.

Висновок до Розділу II

У другому розділі було детально розглянуто різні аспекти використання артикля в англійській мові та його переклад на українську. Зокрема, означений, неозначений та нульовий артиклі та його функції. У розділі "Функції означеного артикля" встановлено, що означений артикль вказує на конкретність предмета, попереднє згадування, унікальність, загальновідомість та визначення предмета в конкретному контексті.

Крім того, досліджено різні варіанти функцій неозначеного артикля. Його класифікувальна функція дозволяє вказувати на належність об'єкта до певного класу чи групи, тоді як необмежувальна функція допомагає узагальнити мовлення, не прив'язуючись до конкретних деталей. Інтродуктивна функція артикля використовується для введення нового об'єкта або ситуації до розмови, що сприяє розвитку більш широкого діалогу.

Також, у розділі були розглянуті різні функції нульового артикля, такі як використання перед абстрактними поняттями, іменами, науковими термінами, географічними назвами та іншими категоріями слів. Встановлено, що нульовий артикль не ставиться перед іменниками, що виражають загальне поняття або функціонують у певних контекстах. Виявлено, що використання нульового артикля допомагає у вираженні загального характеру чи категорії об'єктів, а також у підтримці або відхиленні використання артикля залежно від контексту мовлення.

А в кінці розділу було розглянуто різні варіанти перекладу означеного та неозначеного артикля з англійської мови на українську. Переклад артиклів вимагає уважного врахування контексту, семантики та структури речення, а також використання відповідних лексичних та синтаксичних засобів для передачі означеності чи неозначеності.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

Провівши дослідження комунікативної природи артикля в сучасній англійській мові, спираючись на різні підручники, наукові статті та журнали, як теоретичну базу дослідження, можна зробити висновок, що:

1. Вивчення артиклів у сучасних англійських текстах є важливим для розуміння механіки вербальної комунікації та її ефективності в різних ситуаціях. Адже для того, щоб точно і чітко сприймати те, про що думають оточуючі, потрібно розбиратися в різноманітних тонкощах.

2. Структура сучасної англійської мови складається з чотирьох основних рівнів: фонологічного, морфологічного, лексико-семантичного та синтаксичного. Ці рівні взаємопов'язані та утворюють граматичну систему мови. Основні граматичні структури англійської мови включають частини мови, часові форми, прикметники, модальні дієслова, іменники, займенники, прислівники, прийменники та дієслова. Вивчення цих структур допомагає розуміти та використовувати англійську мову ефективно.

3. Речення можуть бути розповідними, питальними, наказовими або окличними, кожен тип має свої особливості. Розповідні речення передають інформацію, питальні запитують, наказові вказують дії, а окличні виражають емоції. Частини мови та типи речень допомагають утворити змістовні та граматично правильні висловлювання.

4. Самостійні частини мови, які включають іменники, прикметники, дієслова та інші, мають семантичне значення. Службові частини мови, такі як сполучники, прийменники та артиклі, використовуються для вираження граматичних відношень між іншими словами в реченні. Вони допомагають утворити логічні зв'язки та визначити місце предметів у просторі, часі або відносно до певної ситуації. Частини мови грають важливу роль у формуванні синтаксичної структури речень і допомагають точно виражати ідеї та поняття.

5. Детермінанти – це слова або словосполучення, що стоять перед іменниками і надають їм контекст або специфіку. У англійській мові вони можуть бути означеними (такі як "the") або неозначеними (як "a/an"), а також

інші, такі як демонстративні ("*this*," "*that*") та присвійні займенники ("*my*," "*your*"). Детермінанти допомагають уточнити предмети та надають інформацію про їхню кількість, якість та інші характеристики. Вони поділяються на три типи: предетермінанти, центральні визначники та поствизначники, кожен з яких виконує важливу роль у розумінні мовлення та виразі ідей.

6. Означений артикль вказує на специфіку предмета, пріоритетність згадування, унікальність, загальновідомість, визначення предмета в конкретному контексті. Класифікувальна функція неозначеного артикля вказує чи належить об'єкт до певної категорії чи групи, тоді як необмежувальна функція допомагає узагальнити мовлення без прив'язки до конкретних деталей. Інтродуктивна функція артикля полягає в тому, щоб ввести в розмову новий предмет або ситуацію, що допомагає почати більш широку розмову. Нульовий артикль використовується перед абстрактними поняттями, іменниками, науковими термінами, назвами місць та іншими категоріями слів. Він не ставиться перед іменником, який виражає загальне поняття або функцію в конкретному контексті. Використання нульового артикля допомагає виразити загальну природу чи категорію об'єкта та підтримує або відхиляє використання артикля залежно від контексту мовлення.

7. Переклад артиклів вимагає уважного врахування контексту, семантики та структури речення, а також використання відповідних лексичних та синтаксичних засобів для передачі означеності чи неозначеності.

У цілому, це дослідження допомагає краще зрозуміти граматичні особливості англійської мови та методи перекладу між мовами. Отримана інформація є корисною для лінгвістів, перекладачів та всіх, хто цікавиться мовознавством.

РЕЗЮМЕ

The research on the topic "Communicative nature of the article in modern English" is devoted to the analysis and research of the article and its functions, as well as methods of its translation into the Ukrainian language. The course work consists of an introduction, two chapters, general conclusions and a list of literature.

The first section "THEORETICAL BASIS OF THE STUDY OF THE ARTICLE" ("ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ АРТИКЛЯ") is theoretical. It examines the basic structures and basic elements of grammar, explains the concept of determiner and article.

The second section "COMMUNICATIVE FUNCTIONS OF THE ARTICLE IN MODERN ENGLISH" ("КОМУНІКАТИВНІ ФУНКЦІЇ АРТИКЛЯ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ") is a practical study. It goes into more detail about article types, as well as the functions of each article type, based on various articles about the article and its role. Also, an analysis of translation options of the article from English to Ukrainian was carried out.

Keywords: determiner, article, indefinite article, definite article, zero article, article functions, article translation.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Abney, S.P. (2006). *The English Noun Phrase in Its Sentential Aspect*. MIT Press.
2. Andrusiak. I.V. (2004). *The Use of Articles in English*.
3. Biber, D. (2006). *University Language: A Corpus-Based Study of Spoken and Written Registers*. John Benjamins Publishing Company.
4. Dooley, J., Evans, V. (1999) *GrammarWay 4*. Express Publishing. 62-64 pp.
5. Fasold, R., Connor-Linton, J. (2006). *An Introduction to Language and Linguistics*. 126-130 p.
6. Firtka агенція новин. (28.01.2023) Використання артикля THE в англійській мові. Retrieved from: <https://firtka.if.ua/blog/print/vikoristannia-artikli-the-v-angliiskii-movi>
7. Gnezdilova, Y. V. (2012) *Sentence Structure Part 1: Theory*.
8. Huddleston, R., Pullum. G. K. (2007) *A Student's Introduction to English Grammar*.
9. Huddleston, R., Pullum. G. K. (2002). *The Cambridge Grammar of the English Language*.
10. Katamba, F. (1993). *Morphology*.
11. Koval, N., Ocheretna, O., Koliasa, O. (2021) *The Representation of Definiteness/Indefiniteness in Theory and Practice*.
12. Lyons, C. (2009) *Definiteness*.
13. Matthew, P. H. (1983) *Syntax*. Cambridge University Press.
14. Pavlyuk, N. (2010) *Contrastive Grammar of English and Ukrainian*.
15. Randolph, Q., Greenbaum, S., Leech, G., Svartvik, J. (1988). *A Comprehensive Grammar of the English Language*.
16. Smith, J. (2018) *The Definite Article in English Discourse: An Analysis of its Communicative Functions*. Journal of English Linguistics.
17. Yakhontova, T.V. (2003) *English Academic Writing for Students and Researchers*. 48, 53-55 pp.

18. Національна Академія Педагогічних Наук України. (2014) *Електронний українсько-англійський словник-розмовник з науково-дослідницької діяльності.*
19. Приголовкіна, Я. А. *Артикль у слов'янських та германських мовах: безпрецедентна історія вивчення.* Національний педагогічний університет ім. М.П. Драгоманова.
20. Верба, Л.Г., Верба, Г.В. (2019). *Граматика сучасної англійської мови.*
21. Загнітко, А. (2020). *Сучасний лінгвістичний словник.*
22. Ніконова, В.Г., Никитченко, К.П. (2020). *Курс зіставної лексикології англійської та української мов.*
23. Каушанська, В. Л. (2008) *A Grammar of the English Language.*
24. Кобрина, Н.А., Корнєєва. Е.А. (2001) *Граматика англійської мови.*
25. Швачко, А. Р. (2020) *Курсова робота. Граматичні структури сучасної англійської мови.* Київський національний лінгвістичний університет.

СПИСОК ІЛЮСТРАТИВНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Biber, D. (2006). *University Language: A Corpus-Based Study of Spoken and Written Registers*. John Benjamins Publishing Company.
2. Huddleston, R. & Pullum, G. K. (2002). *The Cambridge Grammar of the English Language*. Cambridge University Press.
3. FasterCapital. (2024). *The Engineering Marvel of Wall Construction on the Great Wall*. Retrieved from: <https://fastercapital.com/content/The-Engineering-Marvel-of-Wall-Construction-on-the-Great-Wall.html#:~:text=Architects%20and%20Engineers-.The%20construction%20of%20the%20Great%20Wall%20of%20China%20was%20a,%2C%20tamped%20earth%2C%20and%20stone.>
4. Austin, J. (1813). *Pride and Prejudice*. 1, 48, 134 pp.
5. Stanford SOLAR Center (2005-2021). *Where Does the Sun Rise and Set?* Retrieved from: <https://solar-center.stanford.edu/AO/index.html>
6. World Wildlife Fund. (2024). *Elephant. FACTS*. Retrieved from: <https://www.worldwildlife.org/species/elephant#:~:text=Elephants%20are%20the%20largest%20land,or%20bathing%2C%20among%20other%20uses>
7. W. Kan (2019). *Books are still the real source of knowledge*. China Daily Retrieved from: <https://www.chinadaily.com.cn/a/201904/13/WS5cb11dc6a3104842260b5f83.html>
8. Alcott, L.M. (1868). *Little Women*. 29-30, 160, 192, 268, 375, 424 pp.